

Är det förnuftigt att höra till förbundet – eller bortkastade pengar?

Idén till denna ledare fick jag när jag läste tidskriften *Elintae*, som utges av Finlands Livsmedelsarbetareförbund FLF rf (alltså arbetstagar sidans förbund). Detta förbunds ordförande hade i sin spalt skrivit att det allra viktigaste är att vara förbundsanslutningen, och chefredaktören hade i rubriken till sin spalt skrivit att medlemskapet i förbundet är en placering som återbetalar sig.

På arbetstagarhåll marknadsför man sig alltså på det sättet, och då kan väl jag ta till samma grepp i den här ledaren, särskilt som denna tidning för ovanlighetens skull skickas ut till alla bagerier med verksamhet i Finland. Är det alltså motiverat att höra till vår organisation och att betala medlemsavgift, eller är avgiften en kostnad till just ingen nytta?

Som jag ser saken, är betalningen av medlemsavgiften så att säga en försäkring. Man betalar avgiften med tanke på eventuella behov i framtiden. Det finns säkert andra som tycker att pengarna inte ger motsvarande nytta. Realiteten är dock att det emellanåt uppstår problem av ett eller annat slag i anslutning till arbetslivet, och då är det viktigt att företagen har någon instans de kan vända sig till, för att få olika förslag till lösningar på problemen. Redan av den anledningen är det säkrast att vara medlem i åtminstone en organisation som finns till för arbetsgivande företagare, som till exempel Finlands Bageriförbund rf, Livsmedelsindustriförbundet rf, Turism- och Restaurangförbundet (MaRa) rf eller Företagarna i Finland rf. Alla de här organisationerna har till uppgift bl.a. att ställa upp för sina medlemsföretag, när dessa har behov av det. Många bageriföretag hör av olika orsaker faktiskt till flera av de här förbunden, medan det också finns företag som av någon anledning inte har gått med i ett enda förbund. Även företag som helt står utanför dessa förbund borde ha någon instans som de kan vända

sig till för rådgivning. En sådan kunde förstås vara en advokatfirma, men allmänt taget kan man väl konstatera att advokaternas faktureringspriser tycks vara avsevärt dyrare än vad medlemsföretagen betalar för rådgivningen i form av medlemsavgift.

Jag kan inte påstå att jag skulle vara ojävig i den här frågan, men min uppfattning är naturligtvis att Finlands Bageriförbund, av de nämnda organisationerna, är det bästa förbundet för ett företag i bageribranschen. I alla händelser är det för ett företag viktigt att det hör till något förbund som driver företagarnas intressen. Att kontakta förbundet först efter det att ett problem eller en konflikt redan uppstått, är som jag ser saken direkt pinsamt. Visst får vi några gånger årligen kontakter av det här slaget, när ett företag ringer och berättar att "vi har ett litet problem på gång här, är det något ni kan hjälpa oss med, fast vi inte hör till ert förbund..." Vid det laget är det bara för sent.

Medlemsavgiften betalar företaget för att få olika slags hjälp och råd, när det behövs. Därför ska tjänsterna och övriga förmåner som medlemskapet ger rätt till utnyttjas vid behov. En företrädare för ett bageri sade för en tid sen till denna tidnings redaktionschef Elina Matikainen, i samband med att Elina gjorde en presentation av företaget, att "en gång kostade det mig 10 000 euro bara för att jag inte i förväg ringde till förbundet och kollade, men sedan dess ringer jag, varje gång". För egen del har jag under årens gång suttit med i många förhandlingar mellan arbetsgivare och arbetstagare. Där ingicks avtal som visade sig spara tusentals euro för företagen. I fall man i sådana situationer, som kan vara besvärliga för arbetsgivaren, har nått fram till en överenskommelse, så visar det sig ofta att företaget också slipper betala helt onödiga rättegångskostnader.

Det händer ofta, särskilt när det är fråga om mindre företag, att man förklarar sitt beslut att inte höra till förbundet med att medlemsavgiften är dyr. Är då faktiskt medlemsavgiften till Finlands Bageriförbund så dyr för ett litet företag, när minimiavgiften per år är 400 euro? Det har jag fått höra, av en del företag. Hur dyrt någonting är, är i alla händelser relativt. För jämförelsens skull kan jag nämna att arbetstagar sidans förbundet FLF betalar 1,5 % av sin lönesumma för medlemskapet. I snitt har en livsmedelsanställd ca 28 000–30 000 euro i årsinkomst, så medlemsavgiften för en enskild medlem är alltså 420–450 euro. Antalet medlemmar i FLF är veterligen omkring 30 000. Enskilda arbetstagare är alltså beredda att betala avgift till sitt fackförbund, men många företag har inte motsvarande vilja. Man undrar varför.

Det är klart att Finlands Bageriförbund också har skäl att se sig i spegeln och att fundera över vad som har gått fel, när vissa företag anser att det inte får ut tillräckligt för de avgifter som de förväntas betala som medlemmar. Samtidigt är jag väl medveten om att just de här företagen anser att det är alldeles rättvist och skäligt att Bageriförbundet driver ärenden som är av intresse för alla bagerier i Finland, t.ex. när det är fråga om motarbetande av sockerskatten, gränsvärdena för mjöldamm, kortfristiga avvikelser från kraven på kyltransport av konditoriprodukter, rentav försäljningstiden för kalakukko etc. Men i själva verket kan organisationerna bara förväntas driva sina egna medlemmars intressen.

M. V. W.